

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 17/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG V: NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ (PHẦN BỐN)”

Hòa Thượng nói: **“Phần mở đầu của “Kinh Pháp Hoa”, Đức Thế Tôn đã nói ra tông chỉ của giáo học đó là khai thị chúng sanh ngộ nhập tri kiến Phật”**. Chư Phật Bồ Tát đến thế gian để giúp chúng sanh khai mở, ngộ nhập được tri kiến Phật của mỗi chúng sanh. Phật chỉ cho chúng sanh, khơi bày cho chúng sanh thấy được tính Phật của chính mình. Chúng ta không thể cầu xin, van xin mà có được, chính chúng ta phải tự nỗ lực, làm một cách mạnh mẽ. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải làm một cách đặc biệt dũng mãnh, tinh tấn”**. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng chỉ có thể giúp chúng ta gọi mở vậy thì Bồ Tát, Thánh Hiền, các vị Thần hay Quỷ Thần cấp thấp càng không thể giúp được chúng ta. Hòa Thượng từng nói, chúng ta chỉ tham cứu lời của Quỷ Thần, chúng ta phải đối chiếu xem lời của Quỷ Thần phù hợp với lời Phật, lời Thánh Hiền, với phong tục tập quán hay không. Nếu chúng ta nghe theo lời của Quỷ Thần thì chúng ta đã bị họ dẫn dụ. Có những Quỷ Thần cấp thấp còn mờ mịt, ngu si hơn chúng ta.

Một lần tôi đi tụng Kinh cùng với một vị Thầy, gia đình người bệnh mời chúng tôi đến để tụng Kinh cho người bệnh, giúp người bệnh tâm được an. Khi chúng tôi đến, người bệnh bỗng nhiên nói, không cho chúng tôi tụng Kinh, nếu chúng tôi tụng Kinh thì họ sẽ bẻ cổ chúng tôi. Khi đó tôi còn rất nhỏ, nên tôi cảm thấy sợ nhưng vị Thầy đi cùng tôi nói với người bệnh bằng giọng từ bi, nếu muốn bẻ cổ chúng tôi thì để chúng tôi tụng Kinh xong thì có thể bẻ. Vị Thầy đó biết rằng chúng tôi không làm sai ông có thái độ rất rõ ràng. Hai Thầy trò tôi tụng Kinh, tán Phật, tụng chú Đại Bi xong chưa cần tụng Kinh thì người bệnh đã nói, bẻ trên cho chúng tôi được phép tụng Kinh rồi. Nếu ban đầu Quỷ Thần nói mà chúng tôi bỏ đi luôn thì người bệnh đã không thể có được lợi ích. Lời của Quỷ Thần là lời cuồng vọng, bất định. Chúng sanh chúng ta có thân mà chúng ta còn cuồng vọng, bất định huống hồ những chúng sanh không có thân, luôn sống bức bách trong nghiệp lực. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta sợ Ma một phần thì Ma sợ chúng ta đến hai phần”**. Chúng ta có thân, chúng ta có thể tự chủ làm tất cả mọi việc. Ma không thể tự chủ, tự động làm việc mà bị nghiệp lực lôi kéo.

Hòa Thượng nói: **“Phật vì chúng ta khai thị, chúng ta phải chính mình có năng lực ngộ nhập. “Ngộ” là tường tận. “Nhập” là chính mình phải chân thật làm được. Đây cũng chính là chúng ta vận dụng chánh tri, chánh kiến vào ngay trong đời sống của chúng ta”**. Trong đời sống chúng ta phải có chánh tri, chánh kiến nghĩa là chúng ta phải luôn tường tận, thấu suốt. Việc đúng với pháp luật, giới luật, phong tục tập quán thì

chúng ta tuyệt đối tuân thủ, vâng làm, việc trái với pháp luật, giới luật, phong tục tập quán thì chúng ta tuyệt đối không làm. Những việc có lợi cho lợi ích quốc gia, dân tộc thì chúng ta làm. Việc tổn hại lợi ích quốc gia, dân tộc chúng ta nhất định không làm.

Trước đây, tôi soạn bài cúng chúng sanh để khuyến khích mọi người cúng chúng sanh. Có người nói, chúng ta mời ma đến rồi mà không đi nữa thì sao. Chúng sanh là Cha Mẹ nhiều đời, nhiều kiếp với chúng ta, họ sống trong cõi u hồn họ không được ai mời ăn, mời nghe pháp. Chúng ta vì họ, mỗi buổi chiều chúng ta cúng một lần thì không có gì phiền phức. Từ ngày tôi bắt đầu học chuyên đề đến hôm nay, học xong tôi xuống nhà nấu đồ ăn, sau 3 phút thì tôi đã có đồ cúng ông bà. Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta: **“Việc người sống như người chết”**. Chúng ta thường nghĩ đến ông bà nhiều đời, nhiều kiếp, mời ông bà về ăn thì không có gì sai. Nếu chúng ta hiểu lơ mờ, chúng ta không biết chánh tri, chánh kiến là gì thì chúng ta không thể ứng dụng chánh tri, chánh kiến trong đời sống của mình. Chúng ta làm những việc đúng theo pháp luật, giới luật, phong tục tập quán thì đó là chánh tri, chánh kiến. Ngược lại thì đó là tà tri, tà kiến. Trong đời sống mà chúng ta không có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta còn khổ hơn người nghèo khổ không có cơm ăn áo mặc.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải đem chánh tri, chánh kiến hóa nhập vào trong đời sống thường ngày của chính mình. Trong “Tông Thiên Thai”, Tổ Sư đã nói: “Có thể nói mà không thể làm là Thầy của một nước nhưng có thể nói mà có thể làm là bảo vật của quốc gia”. Người có thể nói mà không thể làm có thể làm Thầy, người có thể nói và có thể làm thì là của báu của cả một nước. Trên Kinh, Phật đã nói ý nghĩa của hai câu nói này là người phá giới thì có thể cứu, người phá kiến thì không thể cứu. “Năng thuyết bất năng hành” là người phá giới, người nói nhưng không làm. Người có thể nói nhưng không thể làm nhưng lời của họ là thật, không sai. Tuy họ không làm được nhưng tri kiến là chánh. Người này vẫn có thể cứu được. Có người trì giới rất nghiêm làm được rất tốt nhưng tri kiến của họ sai lầm vậy thì không thể cứu được”**.

“Người năng thuyết bất năng hành” là người nói nhưng không làm. Họ nói người khác phải bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí tuệ nhưng họ không làm. Những người có tri kiến sai, cái hiểu, cái biết của họ sai thì không thể cứu. Có người nói với Hòa Thượng, họ nghe theo lời Hòa Thượng nên họ buông xả nghề nghiệp nên bây giờ họ không có cơm ăn, áo mặc. Hòa Thượng nói: **“Tôi bảo mấy người buông bỏ ở trên tâm không phải buông xả trên sự. Chúng ta làm tất cả mọi việc nhưng không lưu lại trên tâm, trong tâm không chấp trước”**.

Chúng ta muốn có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta phải học, phải quy nạp một cách dài lâu. Có những người biết đến Phật nhưng không nỗ lực tu học để hiểu tường tận lời Phật dạy mà họ tu mù, luyện quán khiến những người xung quanh cảm thấy cảm thấy lo lắng, bất an. Họ cho rằng những người xung quanh là chúng sanh thường tình không

biết gì, là chúng sanh của Địa ngục còn họ là chúng sanh của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đó là do chánh tri, chánh kiến của họ bị sai, họ đã rơi vào tà tri, tà kiến.

Hòa Thượng nói: **“Chư Phật Như Lai, Tổ Sư Đại Đức nhiều đời đều khuyên chúng ta cầu sanh Tịnh Độ. Không chỉ người niệm Phật mà người tu hành bất cứ pháp môn nào cũng nên hồi hướng để được vãng sinh Tịnh Độ. Kiến giải này là chánh tri, chánh kiến. Người chính mình một lòng một dạ cầu sanh Tịnh Độ và mang pháp môn này nói cho mọi người thì người này là báu vật của đất nước”**. Pháp môn Tịnh Độ được Thích Ca Mâu Ni Phật tuyên dương, nhiều Tổ Sư Đại Đức đã tu hành có thành tựu nhưng nhiều người cho rằng pháp môn Tịnh Độ do người đời sau ngụy tạo. Trong Đại Tạng Kinh, có hơn 200 bộ Kinh mà Thích Ca Mâu Ni Phật nhắc đến Tịnh Độ. Nếu chúng ta tin là không có Tịnh Độ thì đó là chúng ta tin theo tà tri, tà kiến.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu học, hoằng dương Phật pháp vạn nhất không nên dương cờ nói rằng ta là người học Phật, đệ tử Phật. Đa phần những người giương cao cờ để người khác biết chỉ là người làm ở bề ngoài. Chúng ta chỉ cần thật làm, làm ra biểu pháp, làm ra tấm gương, chúng sanh nhìn thấy chúng ta làm tốt thì họ sẽ hiếu kỳ, họ sẽ tìm hiểu. Nếu chúng ta giương cao cờ nói rằng chúng ta là người học Phật để chúng ta lừa chúng sanh, chúng ta ham muốn hưởng thụ “năm dục sáu trần” vậy thì chúng ta đã làm hư đi hình tượng của người học Phật. Vậy thì trước mắt chúng ta có thể giành được một chút tiện nghi nhỏ nhưng đời sau chúng ta nhất định đọa Địa ngục. Chúng ta phải nỗ lực tu học, dũng mãnh tinh tấn làm, đây là việc vô cùng cần thiết!”**. Chúng ta luôn bị tập khí, phiền não sai sự. Chúng ta luôn ở trạng thái sẵn sàng thoái lui, giải đãi, nếu chúng ta không có sự nhắc nhở thì chúng ta không thể tự động, tự phát dũng mãnh, tinh tấn. Lớp học trên Zoom của chúng ta cũng có những người từng phát tâm mạnh mẽ nhưng rất lâu rồi tôi không thấy mặt họ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải làm ra tấm gương, làm ra biểu pháp trong việc hoằng dương Phật pháp, thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền”**. Chúng ta không chỉ nói, chỉ làm trên hình tượng mà chúng ta phải thật làm. Trước đây, cũng có người nói, chúng ta chỉ làm cho dễ coi, chúng ta không tham tiền nhưng chúng ta tham danh. **“Danh”** không có hình tượng, con người rất dễ dính vào danh lợi. Đây là lời họ nhắc nhở để chúng ta càng phải dũng mãnh làm việc lợi ích chúng sanh hơn. Nơi nào khó khăn thì chúng ta đến, nơi nào có lợi lộc thì chúng ta tránh xa. Người thế gian thường làm, cho đi có điều kiện nhưng chúng ta làm, cho đi không điều kiện vì chúng ta biết rõ, trong vòm trời này: **“Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”**. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định, không có một mảy may nào sót lọt. Chúng ta biết rõ: **“Xả là đắc”**. Cho đi là được. Cho đi một thì nhận lại là hai, ba thậm chí là mười. Người không có chánh tri, chánh kiến thì họ cho rằng cho đi là mất. Chúng ta phải toàn tâm toàn lực, hết lòng hết dạ làm.

Mấy ngày hôm nay, tôi sấy chuỗi để tặng cho khắp miền Nam Bắc, tôi tìm mua chuỗi mang về chế, phơi một nắng rồi cho vào lò sấy. Lần này ra Hà Nội, tôi mang theo rất nhiều rau, củ, quả để tặng cho mọi người. Khi tôi bị bệnh, cả đêm tôi không ngủ nhưng khi đến giờ học thì tôi vẫn ngồi dậy một cách tỉnh táo, chúng ta phải hết lòng hết dạ với việc học. Trước đây khi tôi học 400 đề tài đầu tiên, tôi chưa mở Zoom, tôi vẫn luôn ngồi học nghiêm túc, trước mặt tôi là Phật Bồ Tát, là chúng sanh ở tầng không gian khác nên tôi không dám chảnh mảng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải làm ra tấm gương của một người hoàng trì giáo dục Phật Đà, giáo dục Thánh Hiền. Chúng ta phải nhận biết rõ ràng, vào thời hiện đại này, chúng ta không dễ làm cho chúng sanh phát khởi được tâm kính tin, ngưỡng mộ”**. Chúng ta phải làm một cách rất đặc biệt thì chúng sanh mới khởi tâm kính tin, ngưỡng mộ. Giai đoạn hiện nay, sứ mạng của người phát triển giáo dục Phật Đà, giáo dục Thánh Hiền là việc **“gánh nặng, đường xa”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta cần phải có trí tuệ, phải dùng những phương tiện khéo léo để tất cả chúng sanh dễ dàng tin nhận, vâng làm. Chúng ta có đủ phương tiện khéo léo để chúng sanh tin nhận, vâng làm thì chúng ta mới làm tròn sứ mạng, chúng ta đến thế gian này không uổng phí”**. Trước đây, Tổ Sư Đại Đức làm những việc này còn tương đối dễ, thời hiện đại, con người đã ruồng bỏ luân lý đạo đức thậm chí không còn tin nhân quả nên chúng ta không dễ làm cho người tin nhận, vâng làm. Nhiều người cho rằng đây không phải là việc của mình nhưng Thầy Thái đã nói: **“Không ta thì là ai!”**.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc, Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian để khai mở, dẫn dắt giúp chúng sanh thấy được tính Phật của chính mình. Phật chỉ dẫn dắt, khai mở còn chính chúng ta phải nỗ lực làm. Chúng ta muốn làm được thì chúng ta phải có chánh tri, chánh kiến. Chúng ta muốn có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta phải học tập giáo dục của Phật Đà, của Thánh Hiền. Chúng ta có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta sẽ làm những việc đúng với pháp luật, đúng với quy định, phép tắc. Nếu chúng ta làm những việc ngược lại thì chúng ta đang nghe theo tà tri, tà kiến. Chúng ta không thúc đẩy giáo dục Phật Đà, thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền không chỉ trên hình tướng mà chúng ta phải làm ra tấm gương để chúng sanh tin theo. Nhiều người chỉ làm trên hình tướng để lừa gạt chúng sanh. Người khác làm gì đó là việc của họ còn chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn làm. Chúng ta phải làm ra tấm gương tốt nhất để chúng sanh nhìn thấy.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!